

ELS NOSTRES POETES

L'AMETLLER

*A mig aire de la serra
veig un ametller florit:
Déu te guard, bandera blanca,
dies ha que t'he delit!
Ets la pau que s'anuncia
entre el sol, núvols i vents...
No ets encara el millor temps,
pro en tens tota l'alegria.*

Joan Maragall (1860-1911)

DINS D'AQUEST NÚMERO HI TROBAREU:

- Inventari de Riella: Charlot** (pàgina 7)
- Nova Cooperativa per Agramunt i Comarca** (pàgines centrals)
- Quinta columna** (pàgina 13)

Director: Alcàlde, Ricard Vicens
Subdirector: Jaume Cuñat Mata

Redactors: Josep Bertran, Jaume Bonet,
Pasqual Castellà, Josep M.^o Lluch, Pere Mora,
Joan Novell, Joan Puig i Ignasi Ribera.

Col·laboradors: Miquel Aguilà, Jaume
Cots, Ramon Creus i Guillem Viladot.

Edita: Ajuntament d'Agramunt (Lleida)
Impremta G. Vicens - Guimerà, 15
Agramunt

Redacció i Administració
Carrer la Plaça, 1 Apartat Correus 10
Agramunt (Lleida)

Subscripció anual: Espanya 200 ptes.
Estranger 250 ptes.
Número solt 20 ptes.

Dipòsit Legal: L. 138-1964

Publicitat contractada anual:

Una pàgina	3000 ptes. al mes
1/2 »	1500 »
1/4 »	750 »
1/8 »	400 »

Anuncis solts, 50 % d'augment

Per a subscripcions i anuncis poden
dirigir-se a la Llibreria
Gaspar Vicens - Tel. 39 09 79
o bé a Pere Mora - Tel. 39 03 81
Jaume Cots - Tel. 39 01 32

METGES:

El servei «Metge de Guàrdia» de la Comarca,
per als dies festius i caps de setmana, està
constituït a càrrec dels següents doctors:

Dr. JOSEP PERULLES MORENO
Telèfon 530776 — Les Pallargues
Dr. JAUME RUFACH TURRIELLA
Telèfon 390222 — Preixens
Dr. JOAQUIM FELIP BRUFAU
Telèfon 390154 — Agramunt
Dr. MIQUEL SUAREZ OTERO
Telèfon 390635 — Agramunt

CREU ROJA:

CREU ROJA I SERVEI D'AMBULANCIA
Telèfon 390013 - Guàrdia Civil Agramunt

FARMÀCIES:

Sr. ANGEL MAS GRAU
Telèfon 390133 — Agramunt
Sr. GUILLEM VILADOT PUIG
Telèfon 390087 — Agramunt
Als domicilis dels metges i a les farmàcies, hi
ha un cartell indicant, cada festa, el metge de
torn.

El lector opina...

Sr. Director:

Aquí us envio la fotocòpia de la lletra que en Brufau em va enviar el
mes de juny del 1946.

Us dono les gràcies per la publicació al nostre «SÍO» d'aquestes cosetes
que us haig enviat i que són d'ell, però que a mi, en veure-les a «SÍO»,
és una mica d'ell que encara em parla i al mateix temps faig conèixer al
nostre poble la finesa del seu esperit i la calor de la seva amistat.

Gràcies, encara, i servidor en el que sigui.

JOSEP BARNOLA
(1) PARÍS

(1) La carta a què fa referència el senyor Josep Barnola, la trobaran publi-
cada a la pàgina 15 del present Butlletí.

La Seu d'Urgell, 5 de gener de 1978

Sr. Director de «SÍO»
AGRAMUNT

Amic:

Us agrairia la publicació d'aquestes ratlles en la revista «SÍO», que diri-
giu ben encertadament. Són unes precisions a l'article «El fet religiós», signat
per Miquel Aguilà, i que és publicat en el darrer número de l'esmentada
revista.

1.* L'Església a Espanya no ha volgut monopolitzar mai el dret a l'en-
senyament, si ha defensat que li fos reconegut. Per això ha fet una tasca,
massa oblidada per l'Estat, amb condició de servei i ben reconeguda, per
cert, en les nostres comarques. L'ensenyament privat de l'Església, al bisbat
d'Urgell, acull actualment més de 800 alumnes. Pregunteu als pallaresos qui
facilita als nois i noies d'aquesta marginada comarca —al Jussà i al Sobirà—
l'ensenyament del B.U.P. i amb quines condicions. Un exemple.

2.* També en les nostres comarques hi ha seglars que amb suficient
garantia i competència ensenyen «Cultura religiosa» en centres oficials.

3.* La missió de l'Església és evangelitzar, és un dret i un deure. Cal
informar-se bé sobre la competència amb què els professors de religió, en
general, compleixen la seva responsabilitat. I si cal, que s'informi també el
signant de l'article, sobre la qüestió dels aranzels.

4.* Qualsevol alumne, en tot l'Estat espanyol, pot demanar exempció de
la classe de «Cultura religiosa», i reclamar els exàmens de qualsevol assig-
natura per a recórrer al tribunal competent.

«SÍO» és una revista a la que vaig col·laborar durant dos anys amb molt
interès. Em plau encara avui el seu contingut serè, assenyat i cultural.
I permeteu-me dir-ho també, m'agrada l'entusiasme amb que darrerament
defensa els interessos nacionals de Catalunya. M'ha estranyat, però, que hagi
acollit un article destructiu amb greus errors.

Perquè estimo i lleigeixo «SÍO» us he escrit. Gràcies.

Continueu coratjosament la tasca. Us saluda:

ANTONI MIRABET, La Seu d'Urgell

N. de la R.: Hem d'insistir, una vegada més, que SÍO està
obert a l'opinió de tothom, sempre que les col·labo-
racions vagin signades degudament. Així com també
que el fet de la seva publicació no implica l'accep-
tació del seu contingut per part de la redacció.

AGENDA

GENER — Dia 16. SINDICAT DE L'ENSENYAMENT

Avui s'ha presentat a les Escoles Nacionals el S.T.E.L.L. (Sindicat de Treballadors de l'Ensenyament de Lleida) sindicat que està obert tant al professorat com al personal no docent, i que pretén treballar per les reivindicacions personals dels seus membres, així com per millorar l'ensenyament.

Dia 20. INSTITUT

En aquest centre d'ensenyament i de forma «oficial», a partir d'aquest segon trimestre es donen classes de català en els tres nivells de B.U.P. Es fan dues hores setmanals de classes per cada grup dels sis que formen aquests nivells, i amb assistència de la quasi totalitat dels alumnes.

Dia 25 «CATALANS ARREU DEL MÓN»

Amb aquest títol genèric han tingut lloc a la biblioteca de «la Caixa» dues conferències —els passats dies 17 i 24— en les que han parlat sobre: «Gròenlàndia» i «Les illes Galàpagos» persones del país que hi han estat. Llàstima de la poca assistència ja que els temes eren força interessants.

Dia 29 FESTIVAL

L'ha patrocinat el grup de minusvàlids dels Bisbats de Solsona i la Seu d'Urgell, i ha tingut lloc al Foment Parroquial aquest diumenge al migdia. Han actuat davant d'un públic no massa nombrós: el grup de «Escala en Hi-fi» de Guissona, Ramon Figuera d'Agramunt i «Abdon» de Torà.

Dia 30 «LA NAIXENÇA DE CATALUNYA»

Es el títol de la conferència que aquesta nit i a la biblioteca de «la Caixa» ens ha donat el senyor M. Coll i Alentorn, amb un temari molt ampli. Al finalitzar, amb el públic assistent —una cinquantena llarga de persones— ha tingut lloc un animat col·loqui.

FEBRER — Dia 1 COOPERATIVA

El grup de Pagesos i Ramaders d'Agramunt i comarca que han format aquesta nova Cooperativa Agropecuària, aquest vespre i al Foment Parroquial, han convocat una nova reunió general per a tota persona que estigui interessada en associar-s'hi. L'assistència ha estat d'una cinquantena de persones.

Dia 7 E. R. C. A CA LA VILA

Una representació de la secció local de l'Esquerra Republicana de Catalunya, avui a mantingut una seguda amb el nostre Batlle. En aquesta presa de contacte es tractaren diferents temes relacionats amb el nostre municipi, tals com: ensenyament, sanitat, pla d'ordenació, obres públiques, etc., coincidint en el criteri de la necessitat de la prompta celebració de les eleccions municipals per poder donar solució a alguns dels problemes més greus que la nostra Vila té plantejats.

Dia 7 CARNESTOLTES

Un any més, aquest dimarts de carnestoltes sols ha tingut ressò a la nostra Vila des d'un caire particular. Ha estat la sala de festes Kipps que ha celebrat el seu tradicional concurs de disfresses —el 9è ja— amb gran èxit de públic i concursants.

Dia 7 CASAL

El president del CASAL, en nom de la seva junta rectora, acudí al Jutjat Municipal a un acte de reconciliació per una demanda judicial, efectuada per un grup de «palquistes» que es negaren a pagar la quota per la llotja, establerta en l'Assemblea General de l'any 1.977.

Dia 15 FUNERAL

Encarregat per un grup de persones amigues, aquest matí, a les 11, s'ha celebrat un funeral per les ànimes dels esposos Joaquim Viola i Montserrat Tarragona, assassinats a Barcelona el 25 del passat Gener. L'assistència ha estat d'una cinquantena de persones.

Dia 16 CONFERÈNCIES

Per aquest mes de Febrer s'han acabat les que tenia programades «la Caixa» a la seva biblioteca. Els passats dies 10 i 15 ens parlaren: de «Manuel de Pedrolo» en Jordi Goca, i de «Antonio Machado»; «Hora de España» l'Ignasi Riera.

Dia 16 ELECCIONS SINDICALS

En cloure aquesta secció d'AGENDA per aquest mes, no tenim cap notícia en ferm sobre la incidència que les eleccions sindicals han tingut dins Agramunt. El proper mes, esperem que podrem donar dades concretes.

UNA FILOSOFIA

«La vida humana va més enllà de l'existència corporal pròpia». (DIETRICH BÖNHÖFFER, Resistència i submissió, Ariel, p. 59)

Vaig veure a la televisió unes imatges que em colpiren: un escamot de llops investí una família de porcs senglars; la topada es convertí en una lluita ferotge de vida o mort; el perill, pels porcellens, incapaços de defensar-se, era extrem; davant aquest trencacolls insalvable, el verro dels porcs fers plantà cara a la llopada, permetent, així, que els porcellens i la truja s'escapolissin; llavors, la pugna entre el mascle i els llops esdevingué desigual i, ben aviat, aquests abatiren el senglar.

Això us semblarà un faulta moral: el pare dona la vida pels fills, pels altres... Bé, potser sí. Si voleu serà una moralitat. Fet i fet, la vida no és res més que una faulta que sempre es clou amb un epitafi moralitzant.

El porc fer donà la vida pels seus. És aquest el detall que vull subratllar. El porc no ha fet res més sinó complir amb un instint natural, amb una manera natural d'actuar, sovint repetida: la superació del jo, el sacrifici del jo a favor dels altres.

L'home és un misàntrop sempertern; sí. L'home és egoista «per se»; també. L'home és un llop per a l'home; hoc.

Doncs, aquesta és la realitat «antinatural» que s'ha de vèncer. La qüestió és la de cuidar-se del veí, si convé: fins arribar a la mort. És aquesta la utopia que hem d'encalçar i que, per ara, tenim a anys llum.

Aquestes línies m'han brollat quasi espontàniament; segurament provocades per l'allau de violències que aclapara l'home i com una resposta personal a la vida. La filosofia que apunto —el ser conscients que el món no s'acaba en nosaltres mateixos i que hi ha un pròxim amb el qual i pel qual hauríem de viure— no té res d'original; ja fa anys que es predica.

Altrament, el ver problema radica en la pràxis d'aquest plantejament de la vida. Qui serà el valent —l'utòpic— que per salvar els altres s'enfrontarà a la llopada?

JOAN PUIG

Estudi de la realitat Sanitària a la subcomarca del Sió (II)

RESULTATS DE L'ENQUESTA DE L'AMBIT D'ESTRUCTURA SANITARIA

A continuació presentem els resultats de les enquestes on queda clarament definida l'opinió d'un centenar de persones escollides a l'atzar del què en pensen de l'actual nivell d'assistència sanitària.

Una de les conclusions és que el nivell es bastant DEFICIENT.

Un altre problema que se'ns va plantejar va ser el que féssim constar els inconvenients de les guardies dels dies festius ja que a vegades ens hem de trulladar a d'altres poblacions veïnes, dient que fóra necessària la presència d'un metge a la Vila degut que era el nucli de major població.

ENQUESTA:

A — Els defectes que més comunament troba en els metges són:

— Que tenen massa persones per atendre?	
SI	96 %
NO	0 %
NO CONTESTA	4 %
— Que si els busques no els trobes?	
SI	64 %
NO	23 %
NO CONTESTA	13 %
— Costa que vinguin a casa en cas de necessitat?	
SI	45 %
NO	45 %
NO CONTESTA	10 %
— Tenen poques hores de consulta?	
SI	70 %
NO	20 %
NO CONTESTA	10 %

B — Si va al metge i no li recepta cap medicament, com es queda?

Content	48 %
Descontent	13 %
Creu que he estat mal atès	19 %
No contesten	20 %

C — Per millorar la visita al consultori creu que fóra necessari:

Que fos més humana la relació metge-malalt	51 %
Que tindria d'augmentar el temps de visita	32 %
Millor equipament mèdic	48 %
Millor formació tècnica del metge	22 %

D — Té confiança amb el metge de capçalera?

Tota	20 %
Bastant	48 %
Poca	17 %
Gens	3 %

E — La forma d'assistència mèdica la té per:

Seguretat social	68 %
Metge aconduït	42 %
Metge particular	14 %
Clínica particular	7 %

F — Vostè creu que el metge n'abusa de receptar medicaments?

SI	36 %
NO	51 %
NO CONTESTA	13 %

G — Té confiança amb les herbes?

SI	7 %
Més que amb els medicaments	10 %
Menys	46 %
Igual	30 %
No contesta	7 %

H — Davant la recepta i la dosi que el metge li indica:

La pren sempre	68 %
En part	21 %
En pren més	0 %
Procura no prendre-la	2 %

I — Davant les típiques infermetats (mal de cap, constipat, etc.)

— Consulta al metge?	
Mai	14 %
Sempre	3 %
A vegades	38 %
— Consulta només amb el farmacèutic?	
Mai	28 %
Sempre	0 %
A vegades	18 %
— Utilitza restes de medicaments d'altres vegades?	
Mai	28 %
Sempre	0 %
A vegades	11 %
— Utilitza medicaments que han anat bé a d'altres persones?	
Mai	44 %
Sempre	0 %
A vegades	11 %
J — L'assistència local i comarcal la considera:	
Bona	7 %
Normal	7 %
Deficient	47 %
Molt deficient	23 %
No contesta	6 %

L. COMENGE

PINTOR - DECORADOR

EMPAPERATS - MOQUETES - CORTINATGES

Avda. J. Mestres, 7 - 2.º

AGRAMUNT

Telèfon 39 07 18

Certamen Literari de Sant Jordi

La coordinadora de joves d'Agramunt, després de les primeres reunions, ha decidit enquadrar la seva primera activitat en un certamen literari, que tindrà la seva cloenda la significativa diada de Sant Jordi.

Ja s'han fet els primers passos, s'han elaborat les bases, s'han repartit per les escoles de la nostra Vila, hem demanat ajut a l'Ajuntament i a d'altres entitats, s'ha fet una llista dels membres del jurat, etc. La propaganda ja és a la impremta, bé, en podríem anomenar el primer «round» de propaganda, ja que aquesta vegada només es donarà a conèixer la realització d'aquest certamen i les seves bases, per a que tots els qui vulguin participar-hi puguin començar a treballar en les seves creacions. Després a mesura que es vagin coneixent més exactament els detalls (premis, lloc, hora, etc.) s'anirà editant més propaganda.

Aquest certamen literari és la primera activitat de l'acabada de néixer Coordinadora de joves i per això posarem tot el nostre entusiasme per a que el nostre primer pas sigui també el nostre primer èxit.

Tots els components de la Coordinadora faran la seva aportació, a manera d'espectacle, el dia de la repartició de premis del certamen:

De la Coral actuarà segurament, el seu grup de flautes. Els petits escoltes del Cau aportaran també un número. La Senyera actuarà amb un grup «ròch» que recentment s'ha format. El grup d'esplai representarà una obra teatral. El grup escènic, és possible que no pugui actuar degut a la seva tradicional actuació de Pasqua, però confiem que no sigui així i puguin col·laborar. El grup motorista s'encarregarà de la feina entre bastidors, i La Carena diuen que algun embull o altre faran.

Com podreu veure serà una vetllada força agradable, vetllada que es repetirà l'any vinent si el certamen literari d'enguany assoleix, ressò popular i prou participació per a que es pugui dir que ha estat un èxit.

Si algú es decideix a participar-hi en llegir això, exposem a continuació les bases que s'han redactat per a poder fer-ho.

BASES DEL CERTAMEN LITERARI «SANT JORDI» AGRAMUNT

1. Els treballs seran escrits en català.
2. És necessari que els treballs siguin escrits a màquina, a doble espai o bé a mà, amb lletra d'impremta.
3. Els participants seran separats en quatre categories segons la seva edat.
 - 1.ª Categoria — fins a set anys
 - 2.ª » — de vuit a dotze anys
 - 3.ª » — de tretze a setze anys
 - 4.ª » — de disset en endavant
4. Els temes a escollir seran el següents:
 - Poema sobre Agramunt.
 - Narració d'Agramunt.
 - Estudi d'Agramunt amb factors positius i negatius.

- Tema lliure de narració.
- Tema lliure de poesia.

5. Els treballs seran entregats abans del dia 31 de març al vostre professor, o bé a la biblioteca de la Caixa, de 5 a 9 de la tarda dels dies laborables.
6. Totes les obres hauran de portar un títol, el nom de l'autor i la seva edat.
7. La final d'aquest certamen s'anunciarà oportunament així com també els premis que s'entregaran al mateix.

NOTA:

Als participants de la 1.ª, 2.ª i 3.ª categories, no se'ls tindrà en compte les faltes ortogràfiques, només la qualitat de la redacció.

EL PUNT DE PARTIDA

Acaba de néixer la Coordinadora de joves d'Agramunt. Les entitats que la componen són nombroses i de més o menys prestigi dins la nostra Vila, però encara no ens acontentem, aspirem que la Coordinadora sigui el punt on coincideixin totes les forces vives d'Agramunt, el punt d'unió de totes les entitats i agrupacions siguin quins siguin: els seus ideals, però sempre al servei d'Agramunt.

Per això fem una crida a totes les entitats que encara no formen part de la Coordinadora perquè s'hi aghreuin,

amb la unió de tots no pot fracassar cap empresa que puguem dur a terme.

Agramunt no és pas un poble que destaquí per les seves festes ni per les activitats que es duen a terme en el seu si, ja siguin de caire esportiu o cultural. Però això pot ser que ho poguéssim arreglar si totes les entitats d'Agramunt ens uníssim amb aquest objectiu, si totes les entitats passessin a formar part de la Coordinadora de Joves d'Agramunt.

Xocolata

Jolonch

AGRAMUNT

Per a un bon servei

*Servei Oficial
únic de
EL OCASO, S.A.*

**Funerària
(Casa Romà)**

Rapidesa.. Economia..

Mercè, 19
Tèl. 390309
AGRAMUNT

llenya i Carbó

F. Santamaria i Fills

Santa Esperança - Telèfon 390387

*Exclusivitat * Draperia Anglesa i Francesa
Camises - Corbates - Articles Home*

Sastreteria Univers

Tailleur Sastre

*Roda. Carlemany, 79 - Tel. 21286 LES ESCALDES
Valls d'Andorra*

**Cooperativa
Agropecuària
de Guissona**

**Tels. 20, 40 i 77
GUISSONA**

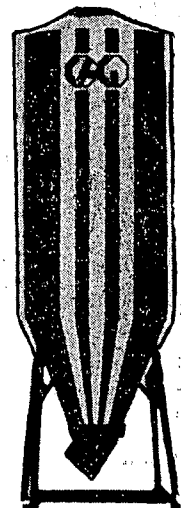
Pinsos Compostos

**Escorxador general
Frigorífic**

**Medicaments i
Assistència Tècnica**

**Material per a la
Ramaderia**

Secció Agrària

inventari de riella

EL CHARLOT

per Guillem Viladot

Els anys setanta passaran a la història per a senyalar la mort de les persones que han donat al segle XX un relleu insigne. Només cal citar-ne un: el Charlot. Quan es va produir el traspàs d'aquest personatge, jo em vaig fer la mateixa pregunta: ¿com és que un home que no ha fet res «científic», ni «pràctic», hagi passat a la Història i hagi deixat un buit tan gros en la nostra cultura? ¿Per què la universalitat d'aquest geni ha arribat fins als racons més ignots del món? No hi ha poble, poblet, per amagat que sigui que no conegui, si més no, el nom del Charlot. Tothom sap el seu nom. I en admetre'l, hom accepta, com una llei que la naturalesa imposà, la dimensió, la proporció que ell ha donat a la cultura, en definitiva la dinàmica que ha conferit a la civilització. Però, ¿en què es basa aquesta empena, aquesta força, aquest volum històric?

(Després de sortir de «doctrina», als «Hermanos», els diumenges a la tarda es passaven «vistes», historietes de dibuixos o fotografies, amb un projector, damunt el llençol mullat. Algú, potser lo Peret de Cal Quel, o potser lo Mingo, explicaven l'anècdota d'aquelles imatges. Era un argument que ells, els narradors, s'empescaven a mesura que anaven passant les projeccions, de manera que encara que les «vistes» sovint es repetissin, l'explicació sempre era diferent. Lo Mingo potser donava una versió més aparentment seriosa, però que en el fons tenia un to entre sardònic i marruller. Lo Peret, ho feia diferent: ell donava sempre una versió divertida, alegre, oberta. Els diumenges, la «doctrina», sempre eren els mateixos. Les «vistes» gairebé també. L'únic que canviava era l'argument dels dos narradors. I la nostra fantasia: el joc que dins nostre inventaven cada vegada unes imatges distintes.)

Els autors de mèrit expliquen que una cultura és l'acumul d'una colla de factors —o de «valors»— per tal que els homes que integren una comunitat o una collectivitat o una «civilització» quedin sotmesos a unes regles de comportament material i moral. A partir d'aquest com-

portament els homes, l'home concret, deixa de ser lliure i queda atrapat sota les directrius de qui dirigeix la cultura. Si a un home se li diu que abans passarà un camell pel forat d'una agulla que no se salvarà un ric, aquest home és manipulat per uns interessos que no són els seus. I si se li diu que les vaques o les rates són animals sagrats perquè són la reencarnació d'uns avantpassats, el parany no deixa de ser també un muntatge dirigit contra seu. I, en un altre ordre de coses, si a aquest home concret, o a tots els homes concrets, se'ls diu que les centrals d'energia atòmica, o els fums de les ciutats, o les deixalles de les fàbriques, són un perill per a la salut perquè són causes de contaminació del medi i de desestabilització ecològica, però per una altra banda es sotmet a aquest home concret a la pressió necessària per tal que consumeixi alcohol, tota mena de sorolls, unes drogues determinades, etc., aquest home concret és un ser manipulat, estafat, absolutament condicionat a no fer, com sempre, ús de la seva llibertat.

(Un diumenge, com un regal extraordinari, se'ns va anunciar que en lloc de vistes es faria cinema. Després d'uns preparatius molt entretinguts, es va projectar el film. Al final tothom va aplaudir. I va ser tant l'èxit que es va «tirar» tres vegades durant la vetllada. Era una pel·lícula del Charlot. L'argument l'explicà lo Peret de cal Quel. La primera vegada li donà un versió dient que el Charlot era un pallaso. La segona vegada la versió era diferent: va explicar que el Charlot era un artista que encarnava la vida. I en la tercera i darrera versió va assegurar que el Charlot era un home que defensava sempre els dèbils, els desemparats, els que eren atrapats pels paranyes que la vida els parava a cada cantonada: el poder, el diner, la política... Ara, al cap de cinquanta anys, el Charlot, mort a Suïssa, em retorna segons aquella imatge pueril, immensament enlluernadora, d'un home que s'ha passat els anys millors de la vida defensant allò que la persona humana té de més valuós: la llibertat.)

Nova Cooperativa per a

«SIÓ» en assabentar-se de la iniciativa d'una cooperativa agrícola i ramadera de la nostra Vila, ha cregut necessari portar a terme una xerrada amb alguns dels promotors de la dita cooperativa.

És ja d'abast públic que uns quants pagesos i ramaders d'Agramunt i Comarca estan entusiasmats en crear una cooperativa que dongui resposta als greus problemes de producció, comercialització i distribució dels seus productes.

La cooperativa vol estar oberta a tota la comarca i, per això, els promotors han endegat un procés d'informació arreu dels pobles. «SIÓ», que vol ésser portaveu de les inquietuds públiques, recull en aquestes pàgines les idees principals sorgides al llarg de la taula rodona mantinguda entre uns membres de la Comissió Gestora de la cooperativa i una representació de «SIÓ».

«SIÓ»: —Com va néixer la idea d'una cooperativa? Per què?

—Fa temps que les preocupacions econòmiques dels pagesos són greus. Velem com els nostres productes no augmenten de preu en la mesura en què ho fan els altres productes. Aquest fet va donar lloc que uns quants pagesos parléssim d'una alternativa cooperativista. Per altra banda, ens sembla que no és suficient queixar-se i reivindicar mesures de qualsevol tipus; cal crear unes eines d'efectivitat econòmica que, paral·lelament a la nostra acció sindical, dongui una sortida pràctica i immediata.

«SIÓ»: —Quin és el projecte de la vostra cooperativa?

—Pensem que una cooperativa hauria de satisfer les necessitats de compra, venda i transformació dels productes agraris. Tenint en compte que les explotacions de la nostra comarca majoritàriament són agrícoles i ramaderes, la fabricació de pinsos hauria de constituir un punt primordial. Els productes farmacèutics, els herbicides i insecticides, els adobs, la selecció de llavors, l'elaboració del pa, etc., haurien de ser unes fites a conquerir. A llarg termini, es podria pensar també amb un escorxador dels animals engreixats amb la subsegüent transformació i venda de les carns. Amb tot, cal deixar molt clar que, ara per ara, això és un projecte, ja que la cooperativa serà allò que els seus socis vulguin que sigui.

«SIÓ»: —Quans socis té actualment la cooperativa?

—Hi ha moltes persones que s'ho estan pensant; de decidits som dinou.

«SIÓ»: —Sabem que qualsevol tipus de cooperativa necessita de bon començament una inversió més o menys important, o

sigui una aportació de capital per part dels socis. ¿Quin projecte teniu sobre això?

—Abans hem dit que la nostra cooperativa està en projecte, amb tot ja hem arribat a l'elaboració d'uns estatuts encara que no estan legalitzats. El problema d'aportació social ha estat motiu d'un estudi seriós amb ganes de buscar una justícia distributiva en relació amb la quantitat de negoci que cada soci realitzi; d'aquí que s'hagin establert quatre tipus d'aportacions: a) aportació de 10.000 pessetes per aquells socis que l'import de les seves compres a la cooperativa no superi la quantitat de 100.000 pessetes, b) aportació de 25.000 pessetes per aquells socis que, en les seves compres a la cooperativa, no superin les 500.000 pessetes, c) aportació de 50.000 pessetes dels socis que no superin 1.000.000 de pessetes, i d) aportació de 100.000 pessetes dels socis que, en les seves compres a la cooperativa, superin el milió de pessetes (s'entén anualment).

«SIÓ»: —Quin grau d'acceptació tindrà?

—A nosaltres ens sembla que el grau d'acceptació pot ser important, ja que els problemes dels pagesos i ramaders cada dia s'agreugen. Tots veiem ben clar que els preus dels elements de producció es disparen i els preus que ens veiem obligats d'acceptar, en vendre els nostres productes, es queden molt per davall del que, en justícia, correspondria. Els motius, entre altres, és l'especulació en el procés de la comercialització. Si, a més, tenim en compte que el municipi d'Agramunt és el tercer en producció de cereals de Catalunya i que la producció ramadera també té la seva importància, lògicament la resposta hauria d'ésser important.

Després de la campanya informativa portada a terme en alguns pobles de la comarca, els pagesos manifesten la urgència d'una cooperativa creada des de baix i dirigida plenament per tots els socis. Solament així es pot entendre una garantia d'autodefensa de les nostres economies.

Quan hauran sortit, aquestes línies, ja s'haurà presentat la cooperativa a la Vila. Confiam que tindrà una bona acollida.

«SIÓ»: —¿Quin tipus de recolzament oficial, si és que n'hi ha, espereu tenir?

—En un principi, els tràmits cal normalitzar-los a través d'UTECO. Els ajuts oficials es canalitzen principalment per mitjà del SENPA i YRIDA. Els ajuts seran amb crèdits a llarg terme i a uns interessos raonables; això, sempre i quan es tracti d'inversions fixes: construccions de locals, sitges («silos»), instal·lacions de maquinària, etc., etc. Amb tot, la nostra esperança gira entorn la Generalitat; la Conselleria d'Agricultura creiem que no

Agramunt i Comarca

pot desentendre's de la problemàtica pagesa; això fa que confiem amb l'assessorament jurídic i l'ajut creditici de la nostra primera institució. Com a objectiu previ, s'està preparant una visita al Sr. Roig, Conseller d'Agricultura de la Generalitat de Catalunya, amb el fi de parlar-li de la nostra cooperativa.

«SIÓ»: —Concretament, quins beneficis pot esperar el futur soci d'aquesta cooperativa?

—Hem dit que la cooperativa serà allò que els socis vulguin que sigui, aquest serà l'únic projecte real; ara bé, nosaltres, abans de tirar endavant les primeres idees cooperativistes, vam visitar diferents cooperatives de la nostra província i vam poder copsar una colla de realitats força ventajoses que podrien ser el benefici a gaudir; per exemple, la Cooperativa de Bellcaire elabora per als seus socis un pa de primera qualitat a disset cinquanta (17'50) pessetes el quilo; a Bell-lloc, l'any passat es va fer una venda massiva de cereals a 0'55 cèntims per quilo per damunt del preu de mercat. En una altra cooperativa s'ha instal·lat una màquina barrejadora d'adobs simples que estalvia unes sis-cents pessetes per hectàrea adobada, en relació al cost que li hauria resultat el fer-ho en els complexos tant generalitzats. Això podria ésser un objectiu d'una mediana rentabilitat pel soci amb una inversió no molt important. També hem vist en altres llocs que la comercialització d'herbicides i de productes farmacèutics pel ramat podria significar un descompte considerable en relació amb els preus oficialment autoritzats.

En el procés de la fabricació de pinsos tots els ramaders saben molt bé els problemes que pot significar pel seu bestiar alguna adulteració de les matèries primes. El fet de poder disposar d'una garantia total en la seva qualitat, en fabricar aquests productes la pròpia cooperativa, ja és una cosa decisiva; a més, cal esperar un cert abaratiment dels pinsos.

En principi tots confiem que, si aquests processos estiguessin a les nostres mans, millorariem la qualitat i abaratiríem els preus.

«SIÓ»: —Estarà a la ment de molts pagesos el preguntar-vos: hi ha alguna vinculació entre aquesta cooperativa que heu creat i el sindicat Unió de Pagesos?

—En aquest moment, hem de dir que el noranta-cinc per cent dels socis fundadors pertanyen a Unió de Pagesos. Això no vol dir que la cooperativa esdevingui un monopoli d'aquest sindicat català. Deixem ben clar que una cosa és la cooperativa i una altra és Unió de Pagesos; per tant, es pot ser soci de la cooperativa independentment d'ésser de l'esmentat sindicat. L'objec-

tiu d'Unió de Pagesos és lluitar per tota la pagesia catalana; l'objectiu de la nostra cooperativa ha d'ésser aconseguir uns objectius econòmics per aquells pagesos i ramaders socis de la nostra comarca.

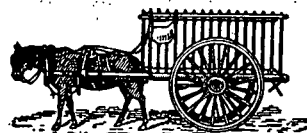
«SIÓ»: —La darrera pregunta és obligada. El record del fracàs de la Cooperativa Agrícola d'Agramunt i Comarca, ¿pot significar un obstacle —un cop psicològic— per l'home pagès a l'hora de decidir-se per una nova tasca comunitària?

—Efectivament, aquest és un dels principals problemes que la Cooperativa té en aquests moments. Veiem que hi ha diferents mentalitats. A més, actualment vivim un moment polític especial, i això pot fer que la gent tingui un altre incentiu a l'hora d'associar-se. Repetim que la Cooperativa farà allò que els socis vulguin que es faci; nosaltres responsabilitzem la vigilància i el funcionament de la mateixa.

Volem afegir que als estatuts es preveu la baixa d'un soci per diferents motius, com són la infracció dels dits estatuts, per mala conducta, per actuació perjudicial a la cooperativa, etc.

«SIÓ»: —Voleu afegir algun altre aspecte?

—Mentalitzeu-vos! La Cooperativa ja està en marxa i volem que rutlli encara que hagi de funcionar únicament amb aquells que provisionalment l'hem formada. Esperem la màxima col·laboració, amb l'exemple i l'economia, de tothom, la qual cosa pot suposar un ajut important per tots els que hi estiguin associats.

La fàbrica ens donarà el pa o ens portarà al fosar?

L'encapçalament d'aquest escrit és un crit d'angoixa, sofrença i malestar que avui i des de fa uns set mesos, va augmentant i s'estén cada dia més a les nostres comarques. El motiu tot devem saber-ho: la instal·lació al poble veí d'Artesa d'una fàbrica denominada I.Q.A.S.A. («Industrias químicas artesanas, Sociedad Anónima»).

Aquesta fàbrica està destinada a l'obtenció d'uns productes anomenats: «Acetat fenilamí sòdic potàsic» i «Anidur sòdic» (això pels entesos); que s'utilitzen per obtenir colorants per a la indústria tèxtil. Els tècnics consideren que aquests dos productes suara esmentats i els que es necessiten com a matèria prima: amoníac, anilina, sodi, etc., així com els residus evacuats a l'exterior per la mencionada indústria són altament perillosos i contaminants. Afirment també que les activitats d'aquesta fàbrica són totalment insalubres i nocives, podent arribar a tenir conseqüències vertaderament catastròfiques per la vida de la zona. Això que a algú li pot semblar exagerat, està corroborat per molts informes tècnics, entre d'altres, el del Col·legi de Llicenciats Químics de Barcelona. I no solament pot perjudicar d'una manera directa els habitatges i veïns vora la fàbrica (Pont d'Alentorn, Alentorn, Vilves i Artesa) sinó que, les conseqüències són imprevisibles pel que fa a l'agricultura i la ramaderia, puix que els residus, altament contaminants, alterarien el normal funcionament biològic d'animals i plantes. Els riscos, però, poden ésser encara molt més considerables tenint en compte, segons afirmen els tècnics, les filtracions dels residus líquids al subsòl. Aquestes poden arribar als corrents d'aigua més propers, el riu Segre principalment. Una vegada hagin arribat al riu, pensem en els perills que això ocasionaria. Tant les persones, així com la ramaderia i l'agricultura, que directament depenem d'aquest cabal d'aigua restaríem immerses dintre del perill. Recordem que el canal d'Urgell passa a uns 50 metres de la factoria.

Darrerament la premsa diària s'ha fet ressò dels problemes que la citada indústria pot ocasionar. Els veïns i els ajunta-

ments dels pobles més directament afectats, conjuntament amb els partits polítics i organitzacions sindicals, pageses i (o) de regants, van signar un document adreçat als organismes competents, tant del govern central com de la Generalitat, denunciant la il·legalitat de I.Q.A.S.A., puix es troba a una distància inferior als dos mil metres d'algunes vivendes, quan la legislació vigent ens diu que aquests tipus d'indústries han d'estar instal·lades a una distància mínima d'uns dos mil metres dels nuclis habitats i, a més de fer-los sabedors dels greus perills que podria comportar per la vida de la comarca, requerir-los-hi les solucions necessàries, en aquest cas la negativa de la posta en marxa de la fàbrica.

Els veïns estan espantats. La fàbrica encara no funciona però qualsevol dia pot començar. Si això succeeix voldrà dir que la democràcia en aquest país està encara molt lluny, que és una paraula sense contingut, és com una joguina que ens han deixat per entretenir-nos i distreure'ns, ja que no escoltar la veu de tot un poble, vol dir atansar-nos, millor dit no haver deixat encara el carro de la dictadura, que va fer viables tants i tants abusos sense deixar parlar mai ningú, que va castrar el nostre poble i va fer possible la proliferació de mentalitats retrògrades, individualistes i especulatives com la del promotor de I.Q.A.S.A., que diu que va venir a Artesa: «perquè aquí no tindria conflictes laborals».

Avui, però, no ens cansarem de maldar per aconseguir que els greus problemes que patim siguin escoltats, i no restarem passius a l'hora d'exigir les solucions que demanem. No podem consentir que Artesa es converteixi en un dels punts negres, com Vandellòs, Ascó, Cubelles, L'Ametlla, etc., de la nostra geografia. El poble ha d'ésser atès i escoltat, aconseguint així escurçar el camí que ens falta per arribar a atènyer una veritable democràcia.

MIQUEL AGUILA I BARRIL

LA FORMACIÓ A L'ESCOLA (*)

La formació a l'escola sempre s'ha considerat com una part decisiva en la construcció de la personalitat, qui no es recorda dels seus estimats mestres!, qui no és conscient de la seva influència!

Però l'ensenyança escolar solament es justifica per la confiança que els pares posen en els seus professors als qui encomanen la instrucció dels seus fills, sense renunciar, ni fer deixada dels seus drets, sense descarregar-se de la responsabilitat que tenen de conduir-los pel camí recte que els porti a la maduresa intel·lectual i humana.

No és admissible, doncs, la tirania dels qui, sota qualsevol forma, pretenen en els nostres dies manipular els nostres fills amb una ensenyança que únicament coincideix amb les seves «idees», amb la seva concepció de l'escola, i amb els seus criteris o bé els seus pressupostos partidistas.

Tal com diu un autor modern en un tractat sobre llibertat d'ensenyança, és fonamental que els pares s'adonin que, ho vulguin o no, estan cridats a ser els educadors més importants dels seus fills. No poden limitar-se a confiar la seva educació

a una escola. Deuen educar-los ells mateixos, saber què se'ls ensenya als col·legis, i, si es donés el cas, saber vèncer la seva possible indiferència i protestar quan es deforma els seus fills. Els programes que se'ls expliquen no els han de ser estranys. El dret natural que els pares tenen, sobre la formació dels seus fills, no és una frase buida. Mitjançant ell, poden rebutjar o impedir que als seus fills se'ls imposin programes, professors o llibres de text contraris a la fe.

Seria injust i immoral, que qui no cregui en Déu, tragués Déu de l'escola, atacant obertament la llibertat d'aquells ciutadans creients, que tenen dret a portar els seus fills als col·legis on se'ls ensenyi religió, que a part de ser una ensenyança seriosa (ho deia Plató quatre-cents anys abans de Crist) el professor i l'escola pública els paga l'Estat amb el diner de tots, creients i no creients.

Les passades vacances de Nadal, llegia que fa pocs anys, el Tribunal Administratiu Superior de Renania-Wesfàlia d'Alemanya va dictar una sentència sobre l'oració a la classe. Deia que a les classes de l'escola comú, exceptuant la classe de religió, no era lícit de resar si només un sol alumne o els seus pares

Història

L'Imperi Romà d'Occident, Bizanci, vàndals i visigots (Segles V, VI i VII) intentaren dominar, després de nombroses lluites, el nostre país, però cap es pogué apuntar una conquesta organitzada i definitiva.

Les Balears, que eren sota el domini superficial de Bizanci, foren ocupades pels vàndals i el visigots s'establiren a Occitània i territoris pròxims als Pirineus dels quals Barcelona en va ser la capital, que després fou traslladada a Tolosa. Aprofitant les lluites internes dels visigots, els de Bizanci ocuparen la meitat del País Valencià.

Els germànics no van influir gaire en la població dels Països Catalans ja que, quan els francs els expulsaren dels territoris occitans, tralladaren la cort a Toledo i els funcionaris que enviaven des d'allí eren considerats pel poble com a estrangers i arraconats pel prestigi, cada dia més fort, de què gaudien els bisbes i eclesiàstics que, quasi sempre, eren gent del país.

Visigots i naturals van conviure bastant pacíficament i, en convertir-se de l'arrianisme al catolicisme, en temps de Recared, foren els eclesiàstics, sobretot els bisbes, els qui administraven les ciutats, dels bisbes d'Urgell, Barcelona, València... se'n distingiren, alguns, com a bons escriptors eclesiàstics de les nostres terres. A Terrassa i a Barcelona, s'hi troben exemplars i restes d'esglésies, edificis i ornamentacions de l'art visigòtic.

L'ocupació dels Països Catalans pels visigots no va ésser, doncs, ni total, ni persistent, ni molt influent. Eren els més civilitzats dels bàrbars germànics i, per tant, més que no pas destruir la cultura llatina, la van voler assimilar.

La monarquia visigòtica comença a decaure en morir Vamba I, escindida la institució, en envair els serraïns la Península Ibèrica, des d'Àfrica (a. 711), llur imperi es desfà, sense gaire resistència, des de la batalla del Barbate.

P. MORA

Bibliografia consultada:

Síntesi d'Història dels Països Catalans, de Jordi Moners.

Resum d'Història dels Països Catalans, de Ferran Soldevila.

s'hi oposaven. La reacció dels pares d'aquest país democràtic va ésser immediata i presentaren una recurs per considerar aquesta decisió, contrària a les lleis fonamentals de l'Estat, indicant que la neutralitat de l'Estat, no significa indiferència, i encara molt menys, coacció de la indiferència o prescripció d'una ignorància laicista.

Els orígens del plantejament laicista de l'educació, procedeix de la filosofia de la il·lustració que inspirà la política educativa de la Revolució Francesa, però des d'aleshores ha plogut molt i han passat moltes coses al món i l'escola laica, que pretén arrabassar a l'Església l'ensenyança religiosa, sota l'etiqueta de la neutralitat, no s'ha imposat ni tan sols als països on es professen diverses confessions religioses, perquè al camp de les idees, la cosa neutra, sembla que no existeixi i si de cas, es converteix en «anti».

Fins aquí no hem diferenciat per res las creències dels qui participen en el procés educatiu, però ¿què diu el Concili Vaticà II per als catòlics?

En lloc de fer al·lusions al mateix, de manera infundada, com

MOVIMENT DEMOGRAFIC

MES DE GENER

MATRIMONIS:

Ramon Anglès Lluch i
M. Carme Càmera Portalés dia 15
Joan Lluch Rodriguez i
M. Angels Càmera Portalés » 15
Francesc Alvarez Pàlacios i
Francesca Ramos Gonzalez » 21

DEFUNCIONS

Jacint Espinal Novau, dia 1, 83 anys
Francesc Escold Colell » 9 61 »
Joan Ribalta Vilanou » 15 86 »
Francesc Fitó Aldabó » 16 54 »
Rosa Planes Aloy » 24 66 »
Rosa Berengué Guimó » 25 81 »
Jaume Comelles Grañó » 28 75 »

PLUJA CAIGUDA DURANT EL MES DE GENER

Dia	l	litres m. ²
11	1	
13	1.5	
15	6.5	
19	3	
21	0.5	
25	3	
28	6.5	

Total 22.0 litres m.²

L'Observador: DEUDAT PONT

desgraçadament fan tants sembradors de confusió, que no acontentant-se inclús d'atribuir a l'Església coses que no són certes, descendeixen a l'atac personal dels sacerdots, anem a recollir textualment el què diu el Concili en la «Declaració sobre l'educació cristiana de la joventut», referint-se a la importància de l'escola.

«...Entre tots els mitjans d'educació, té peculiar importància l'escola, la qual, en virtut de la seva missió, a la vegada que cultiva acuradament les facultats intel·lectuals, desenrotlla la capacitat del recte judici, introdueix al patrimoni de la cultura conquistat per les generacions passades, promou el sentit dels valors, prepara per a la vida professional, fomenta el tracte amistós entre els alumnes de diversa índole i condició, contribuint a la comprensió mútua; contribueix a més, com un centre del qual, la laboriositat i beneficis, en deuen participar juntament les famílies, els mestres, les diverses associacions que promouen la vida cultural, cívica i religiosa, així com també, la societat civil i tota la comunitat humana...»

JOAN FARRAN NADAL

(*) Article traduït del castellà.

Activitats Culturals de «La Caixa»

Durant el mes de gener han prosseguit a la Biblioteca els actes programats per l'Obra Cultural de la Caixa de Pensions per a la Velleja i d'Estalvis, aquesta vegada amb el títol genèric «Catalans arreu del món».

GROENLANDIA 76

El senyor Josep Manuel Anglada, del Club Muntanyenc Barcelonès, el dia 17 de gener ens explicà les incidències d'una expedició a Groenlàndia. L'acte consistí, fonamentalment, en la projecció d'una pel·lícula on hi veïrem reflexades les diferents etapes de l'aventura: la travessia de l'Atlàntic amb un petit vaixell de vela, l'arribada a port sortejant els blocs de gel, l'escalada als cims nevats d'aquella gran illa nòrdica, etc. A la vegada, la pel·lícula constituïa un excel·lent reportatge de la vida dels esquimals i de les peculiaritats climàtiques d'aquella regió àrtica.

LES ILLES DELS FÒSSILS VIVENTS

El dia 24 de gener, un enfilall de diapositives i la paraula amena i fàcil del senyor Joaquim Monturiol, professor de la Universitat de Barcelona, ens féu viure plenament una expedició volcà-geològica a l'arxipèlag de les Galàpagos, a uns nou-cents quilòmetres a ponent de les costes de la República de l'Equador.

L'objectiu era investigar grutes volcàniques, bastant nombroses en aquelles illes. Al llarg de la xerrada ens vam assabentar de moltes coses referides a volcans, i també de les particularitats de la fauna i de la flora d'aquell arxipèlag, a més de la vida dels seus habitants. Les gegantines tortugues, de closca grisenca i petrificada, anomenades galàpagos, han donat nom a les illes i el seu aspecte, com el d'un fòssil que camina, va suggerir el títol de la conferència.

SESSIÓ PRACTICA DE TITELLES

L'acte infantil programat pel dia 14 de gener, hagué d'ésser suspès degut a la nevada que impedí el trasllat dels realitzadors des de Barcelona. En substitució, el dissabte dia 28 al matí, una quarantena d'infants es reuniren a la Biblioteca, on tres membres del grup «L'Ou com balla» els feren participar en una sessió de titelles elaborada i realitzada sobre la marxa.

Amb els elements materials que els foren facilitats i seguint les instruccions dels animadors, els mateixos infants dividits en grups, s'imaginaren les historietes, fabricaren els ninots i escenificaren la respectiva cantalla.

LA NAIXENÇA DE CATALUNYA

El dia 30 de gener, organitzat per l'Associació de Personal de «La Caixa» i amb el suport de la mateixa, vam rebre la visita del conegut historiador i home polític senyor Miquel Coll i Alentorn, el qual dissertà sobre «La naixença de Catalunya». La saleta de la Biblioteca s'omplí d'agramuntins i la capacitat receptiva dels assistents es veié desbordada pel cúmul de dades i notícies aportades per l'erudició del conferenciant.

El senyor Coll i Alentorn ens enumerà i descriví tots els factors que han contribuït a forjar la nostra personalitat com a poble. Per la seva situació geogràfica, oberta a l'ample horitzó de la Mediterrània, i per l'encreuament de races i cultures que en aquestes terres han tingut lloc, Catalunya ha configurat un tarannà comprensiu i tolerant, fàcil al diàleg i al compromís. Afegiré per la meua part, que també en els temps moderns Catalunya té ocasió de realitzar la seva vocació integradora.

Al final de la xerrada s'establí un breu col·loqui entre els assistents.

MEMÒRIA DE LA BIBLIOTECA

Durant l'any 1977 han anat a la Biblioteca 10.769 lectors distribuïts de la següent manera: 3.613 nens, 3.022 nenes, 1.983 homes i 2.151 dones. La mitjana de lectors per dia ha estat de 49. Les obres consultades 13.447 i han utilitzat el servei de préstec de llibres 604 persones.

Durant l'any s'ha incrementat el fons de la biblioteca amb 139 llibres i el total de volums disponibles actualment és de 2.587. Es reben en subscripció fixa 27 revistes i 3 periòdics.

En el marc de la Biblioteca han tingut lloc els següents actes culturals: Durant la primavera dos cursos de català, amb un total de 78 alumnes, ambdós a càrrec del professor senyor Pere Mora i Giribet. Per les festes de Setmana Santa i Pasqua, una exposició organitzada per «La Coral d'avui», titulada «10 anys de cant».

Al mes de desembre, amb el títol «Nadal a les Biblioteques», s'inicià el nou pla Cultural amb diversos actes: El festival infantil «La Baluerna Musical» i les conferències «Les joguines i l'evolució del nen», «Adornem la nostra llar» i «El Nadal dels poetes». Tots aquests actes foren ressenyats a «SIÓ» el mes passat.

Durant el curs escolar molts estudiants acudeixen a la Biblioteca a consultar Diccionaris i altres textos. A fi de facilitar-los la seva labor s'han adquirit algunes obres i se n'han sol·licitades d'altres.

PONS

Quinta columna

Sota aquest encapçalament que pot portar-nos, a molts, evocacions de reminiscències novelesques, «SIÓ», que com s'ha dit moltes vegades pretèn ésser un ressò de la vida agramuntina i comarcana en tots els seus aspectes, enceta aquest nou espai amb la intenció de dedicar-lo a suggerir, denunciar o comentar (i naturalment també aplaudir quan el fet s'ho mereixi), aquelles situacions o estat de coses que dintre l'àmbit de la nostra rodalia es considerin mereixedors de crítica.

Volem aclarir, però, que fóra el nostre desig que els comentaris i crítiques que aquí vagin apareixent no siguin en cap moment considerats com a derrotistes, sinó simplement com a intent de col·laborar amb aquells organismes responsables (Ajuntament, Germandat, Casal, Futbol, etc.), que atrafegats tal vegada en assumptes de més gran importància, no tenen cura de petits (o grans) detalls que resten oblidats al seu arranjament. També ens agradaria saber donar un to mig informal al contingut d'aquesta QUINTA COLUMNA, no pas tant perquè considerem que les denúncies que aquí es facin sigui per agafar-les a broma i oblidar-les, sinó que per a evitar tant com ens sigui possible que el mateix pogués donar lloc a que fos atribuït com atac personal envers algú.

Fet aquest aclariment i per començar, exposem al nostres Regidors:

VORAVIA. — A la del costat esquerra de l'Avgda. d'Agustí Ros i just a continuació del Bar Blanc i Negre, des de fa 3 o 4 anys hi manca la portella de protecció que deu donar accés, suposem, als fils de conducció elèctrica. Dita falla la considerem perillosíssima car és un parany mol fàcil de caure-hi podent-s'hi trencar la crisma o com a mínim una cama, sobretot en aquests temps en què entre la crisi i les cabòries polítiques, els viants anem més distrets pel carrer.

FONT (o el que sigui). — Ens referim a allò que hi ha al bell mig de la Placeta del Passeig. Sigui perquè els desaigües estan obstruïts, sigui amb motiu de les obres dels xalets que allí s'estan construint, sigui pel que sigui, el cas és que dita placeta és un merder d'aigua i fang. Hom no sap ben bé si són els alumnes de l'Institut els culpables o si es tracta de negligència d'algun empleat municipal, el cas és que en moltes ocasions l'aigua raja sense solta ni volta i no hi ha manera de tancar l'aixeta. Seria molt difícil de posar-hi remei?

C.

Retrobades a l'estranger de dos fills d'Agramunt

(Ja fa molt temps)

Perpinyà, 8 de juny de 1946

Benvolgut amic Josep: He rebut la teva lletra. Em penso que el primer que vaig fer quan vaig arribar ací a França, fou preguntar on vivies i si la teva vida transcorria joiosament. La teva adreça, però, no vaig poder-la haure com hauria estat el meu desig. M'era suficient conèixer el teu bon estat de salut així com també el de la teva esposa i fills.

Ara he tingut la magnífica sorpresa de rebre la teva i sense esperar gaire et contesto com mereixes i em plau.

Tu i jo pòtser érem els més amics d'Agramunt, te'n recordes perfectament de les incidències de la nostra infància?

Plegats anàvem a l'escola del senyor Lladós, junts sortíem a jugar vers els dipòsits i la Miranda, per la ribera del Sió, pel Castell, i no hi havia cap celler, ni cap entrada fosca que no ens hagués servit, quan jugàvem a lladres i civils, d'amagatall. Els dijous anàvem a l'horta, on vosaltres hi teníeu un bocí de terra i la teva mare (e.p.d.) ens repartia un bocí d'arengada entre tu, jo i els altres germans.

Mai no he pogut oblidar aquells moments deliciosos i sovint he cregut que el meu caràcter havia estat modelat a imatge del vostre. Com tu ja saps, a casa meva només érem dos fills: la meua germana i jo. La realitat, però, és que jo he estat criat en una família molt més nombrosa car sense exagerar puc afirmar que jo era un germà més entre tots vosaltres.

I quan fèiem teatre sota el pastador de casa vostra te'n recordes? Que tu feies pagar una agulla bonica d'entrada? La Marià i la Carmeta del Garrofa, la Teresina del Bianet, la teva germana i una altra noia, el nom de la qual no em ve a la memòria, eren les artistes i tu l'empresari. Jo, perquè era el millor amic, entrava sense pagar i tenia dret al millor lloc.

Si, Josep, hem estat, érem, els millors amics d'Agramunt i durant tots aquests anys que hem estat separats he pensat moltes vegades amb tu.

Ara, ja veus com són les coses, em trobo ací a França sol, sense família, sense casa, en fi, fent de refugiat i tu l'intrèpit viatger d'aleshores estàs instal·lat, voldria força bé, junt amb la teva família a París. I en aquests moments difícils m'ofereixes la teva casa i la consideració dels teus. Gràcies, amic Josep Barnola Vila (ja veus que no cal que em diguis Tadeu perquè me'n recordi), moltes gràcies i t'asseguro que si un dia vaig a París, la meua visita no et mancarà.

Espero que em contestis i així podrem mantenir una correspondència regular.

Entretant tu i els teus rebeu l'afecte del teu vell amic.

ENRIC BRUFAU
(Signat)

ROS ROCA S.A.

LA INDÚSTRIA
DEL REMOLC

Futbol II Regional

GRUP IX

El desenvolupament del Campionat ja està molt avançat; si bé el nostre equip no practica un joc brillant, els resultats són positius i la marxa de l'equip no mereix censura ja que ocupa un dels llocs privilegiats. L'encapçalament l'ocupa Balaguer, sens dubte un dels millors equips del torneig, encara que el segueix a prop una sèrie d'equips i, dins d'ells, el nostre.

En referència a l'afició respon bé, fins ara, deixant a part la mica de disgust pels partits disputats a la finalització de la primera volta i començament de la segona, cosa que jo crec que anirem superant al llarg de la Competició.

Els resultats aconseguits, després de la darrera informació:

Dia 8 de gener 1978

C.F. Albesa, 2 - C.F. Agramunt, 4

Dia 15 de gener

C.F. Agramunt, 1 - C.F. Mollerusa, 0

Dia 22 de gener (Segona volta)

C.F. Agramunt, 1 - C.F. Pobla de Segur, 0

Dia 29 de gener

C.F. Torrefarrera, 1 - C.F. Agramunt, 0

Després de la jornada núm. 21 la Classificació està així:

BALAGUER	33	punts
Lleida	28	"
Mollerusa	28	"
Juneda	27	"
Agramunt	27	"
Golmés	26	"
Magraners	25	"
Belcairenc	25	"
Torrefarrera	24	"
La Pobla de Claramunt	24	"
Almacelles	22	"
Organyà	19	"
Igualada	18	"
Arbeca	17	"
Bell-lloc	17	"
La Pobla de Segur	14	"
Tremp	13	"
Montoliu	11	"
Cervera	9	"
Albesa	3	"

CAMPIONAT DE JOVENILS: III DIVISIÓ

També com el primer equip, els nostres joves fan quedar bé els colors que representen i la marxa en el mateix és immillorable, ja que ocupem la tercera posició en la taula de classificació.

Els resultats aconseguits són els següents:

Dia 1 de gener de 1978

C.F. Agramunt, 3 - C.F. Gerp, 0
Gols de: Invernó, Farré i Martínez.

Dia 8 de gener

C.F. Bell-lloc, 2 - C.F. Agramunt, 2
Gols de: Fitó i Porta.

Dia 22 de gener

C.F. Juneda, 1 - C.F. Agramunt, 1
Gol de: Martínez.

Dia 29 de gener

C.F. Agramunt, 1 - C.F. Almenar, 0
Gol de: Esteve (Burgos).

L'equip foraster es presentava com a guanyador a «priori» per encapçalat la classificació en primer lloc i presidit d'una imbatibilitat de moltes jornades, però l'esforç, lluita i cor pogueren amb la tècnica d'un gran equip. Celebrem aquesta victòria com una més de les aconseguïdes, però que deixa constància de la voluntat i punt d'honor amb què lluitaren els nostres joves.

NOTA: En partit ajornat i celebrat el passat dia 6 de gener entre el C.F. Golmés i el nostre equip, en camp del primer, el resultat registrat fou de 3 a 1 a favor del Golmés.

JAUME CUÑAT I MATA

Festival Minusvàlids

El passat dia 29 de gener, tingué lloc al Foment Parroquial, un magne Festival, a benefici de la Fraternitat Cristiana de Minusvàlids de les Diòcesis Urgell-Solsona.

Aquest festival, anunciat per el dia 15, va haver d'ajornar-se a causa del mal temps, ja que molts malalts eren de lluny i el desplaçament n'era difícil.

Però sigui com sigui, l'esforç dels organitzadors per a dur a terme aquest en la nostra Vila no decaigué, ja que representava un motiu de donar-se a conèixer i la finalitat que persegueix la Fraternitat.

Es començà amb una explicació completa del que pretèn i vol aconseguir el Minusvàlid de la mateixa societat, sempre a través de la Fraternitat on tothom i troba un camí a la solució del seu problema, especialment dins la total integració del Minusvàlid a la societat. Els breus mots, foren a càrrec des joves, senyoreta Marisol Carulla de Miralcamp i el senyor Salvador García de Guissona.

En la part artística, destaquem la presència, de manera totalment desinteressada, d'Abdó de Torà; Grup Escala en Hiffi de Guissona i el senyor Ramon Figuera d'Agramunt.

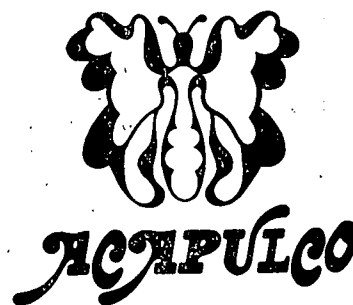
La presentació, fou a càrrec del senyor Josep Castellà, de Tàrrrega i presentador de l'emissió de Ràdio Tàrrrega, de caràcter benèfic, «Caritas en la Radio».

Naturalment hem de parlar del públic, perquè sense públic, no hi ha festival, i ben aprop que així passés, l'absència del mateix fou bastant considerable. Els matinals és ben vist que són fracassos i a més si tenim en compte que mal ens posem d'acord perquè uns per aquí, els altres per allà, mai no sortim satisfets d'uns treballs on tots i posem el nostre màxim interès.

Ens plau, també, de fer constar el nostre agraïment per la presència de la Creu Roja al Festival, el qual va ésser molt il·lusionat i engrescador per al públic assistent.

JAUME CUÑAT I MATA

Ajudeu SIÓ,
subscrivint-vos-hi !!
SIÓ, és de tots.

**BAR-RESTAURANT
DISCOTECA**

AVDA. DE LERIDA Nº 11 **Monzón** (HUESCA)
TEL 40 0185

Empresa RAMON INGLÉS (Crich)

II ofereix els serveis de
**RESTAURANT - CAFETERIA
SALA DE FESTES - RESIDENCIA
BARRA AMERICANA**
atessa per belles Senyoretas

El Municipi

L'Ajuntament Ple i la Comissió Municipal Permanent, en sessions celebrades el passat mes de Gener, adoptaren els següents acords:

TUBULAT SÈQUIA GRAN.

Vista la sol·licitud presentada per la Comissió nomenada a l'efecte, s'acorda que l'aportació municipal que els va ser concedida per l'obra dita, satisfaci l'interès del 6% en què va ésser concertat el préstec amb l'IRIDA.

CONSTITUCIÓ JUNTA MUNICIPAL DE RECLUTAMENT.

Queda constituïda la Junta Municipal en compliment al disposat als articles 44 i 45 del Reglament de la Llei General del Servei Militar a efectes de les operacions dels joves pertanyents al reemplaçament de 1978.

LLICÈNCIES D'OBRES.

A la Sra. Montserrat Ribera Valls, obres interiors a la casa Avinguda J. Mestres.

Al Sr. Nadal Raichs Mosset, obres interiors a la casa Raval de Puigverd.

A la Sra. Teresa Cornudella Pintó, obres interiors a la casa Raval de St. Francesc.

Al Sr. Lluís Escolà Garriga, construir escala a l'edifici situat als Extramurs del Castell.

Al Sr. Joan Escolà Pla, reparació teulada i canonada de desguàs d'aigües casa carrer Guimerà.

Al Sr. Joaquim Felip Brufau, arrebossat i pintat façana casa situada a l'Avinguda J. Mestres.

Al Sr. Jaume Omedes Fontanet, construcció d'una terrassa a la part posterior de la casa al Raval de Puigverd.

PRESES D'AIGÜA.

A les Indústries Padullés-Sorribes instal·lar contador a la canonada subministrament obres polígon.

A Llobarse, se li concedeix tres drets de junció per a l'edifici «La Torre II».

Al Sr. Bartomeu Jové Serra, un dret provisional de junció per obres a l'Avinguda J. Mestres.

Al Sr. Jaume Torres Cucurull, se li concedeix un dret de junció per al pis 6.è porta 2.ª de l'edifici «La Torre II».

ATRACCIONS.

Al Sr. Francesc Aravada Gómez, per a la instal·lació d'un Saló de Tir per Semana Santa i Pasqua.

A la Sra. Teresa Salvador López, per a la instal·lació d'un baby plataforma de cotxets, per a la primavera.

Al Sr. Hilari Collado Cabezas, per a la instal·lació d'una unitat mòvil composta de Bar, per als dies de la Festa Major.

LIQUIDACIÓ GESTORIA VILA.

S'aprova l'extracte de comptes corresponent al quart trimestre de l'exercici anterior.

COMPTES DE CABALS.

Són aprovats els corresponents al tercer i quart trimestre de l'any anterior.

OBERTURA ESTABLIMENT. A la Sra. Carme Dolors Villegas Iglesias, se li autoritza l'obertura d'un supermercat al carrer Sió.

COMPTES I FACTURES. Se n'aprovaren diverses per un total de 690 305 pessetes.

En sessió celebrada el passat dia 20 de gener, l'Assemblea Local de l'Esquerra Republicana de Catalunya elegí el seu Comitè Polític que quedà compost de la següent manera: **President, Josep Huguet; Secretari, Josep Bertran; Vocals, Josep M.ª Baró, Ignasi Ribera i Jordi Rovira.**

Aquest Comitè així com tota la resta dels militants del partit se senten fonamentalment poble d'Agramunt, pel qual motiu s'estan duent a terme una sèrie de contactes amb estaments, entitats i agramuntins en general que permetin conèixer, d'una forma real i precisa, la problemàtica agramuntina des de les seves diferents vessants. Per tal de facilitar aquest estret contacte entre poble i partit, aquest, obrirà un local que ja des d'aquest moment oferim a tots els agramuntins.

+

Primer aniversari de la mort de

Na Magdalena Escolà i Pla

que tornà al Pare
el dia 12 de febrer de 1977

A. C. S.

Els qui la recorden: El seu espós, Pau Ros Estany; fills, fills polítics, néts, germans, nebots, cosins i familiars tots, us demanen una pregària per la seva ànima. Gràcies.

Agramunt, febrer de 1978

Un problema actual: La 'incomunicació' humana

Ha estat aquest matí. Una senyora ens explicava allò que havia dit per la televisió la corresponçal de RTV a Itàlia. El cas no tindria més importància si no fós que, aquella senyora, més preocupada pels petits problemes de cada dia que no pas pels esdeveniments de la política internacional, no hagués anomenat l'esmentada corresponçal amb el seu nom i els dos cognoms amb un to d'extraordinària seguretat. Aquest fet tan senzill m'ha fet pensar en el problema de la comunicació i la incomunicació actual.

Tota la vida humana és una manifestació palesa de la necessitat comunicativa. Ja en el mateix instant del naixement, l'infant engega el plor per demostrar, d'alguna manera, la duresa del nou espai en què li toca respirar. A mesura que passa el temps, quan podem fer ús del llenguatge, les possibilitats humanes de comunicació són més importants. Les relacions en el si de la família, en l'escola, en el mateix carrer; el diàleg amb els pares, els companys i la gent que es creua al nostre camí; les imatges de tot tipus que ens ofereixen els còmics, la televisió, els diaris, etc., constitueixen un bon nombre de missatges que ens fan possible una millor comunicació entre uns i altres.

Tots sabem que l'home és un ser social. L'home és també un fenomen comunitari que es va desenvolupant a través de les aportacions i experiències dels altres homes. Més encara, la persona, no seria una clara manifestació humana si no pogués gaudir de la intercomunicació social. L'home, en una paraula, necessita comunicar-se per poder seguir vivint.

La nostra societat pot estar orgullosa. Uns i altres, podem fer ús d'una bona quantitat de mitjans tècnics per comunicar-nos. El llenguatge, cada vegada més conegut i enriquit, ens possibilita l'inventari recíproc d'experiències i de sentiments. El còdic lingüístic potenciat amb els moderns mitjans de comunicació, serveix per poder difondre nous projectes humans, noves formes d'existència, amplis processos d'aprenentatge, més exactitud en els conceptes i en els mots, i també, més possibilitats de progrés.

Amb tot, però sura en el context social que ens envolta una realitat contradictòria, jo diria paradoxal: es tracta del fenomen de la incomunicació.

Avui més que mai hi ha gent marginada, hi ha gent aïllada; cada cop més, hi ha homes i dones que sofreixen la duresa de la soletat externa o interna; són molts els

qui somriuen, saluden i àdhuc parlen amb els altres, però, al fons, es senten extraordinàriament incomunicats. La família no dialoga en la mesura que caldria; no existeix comunicació autèntica entre tots els seus membres. La gent que viu potser a la mateixa escala es saluda si es troba; però la gent de la mateixa escala poques vegades s'arriba a conèixer. El carrer i els llocs públics són espais per circular i per passar l'estona i no sempre esdevenen llocs per dialogar, per comunicar-se. Als nostres pobles, la gent quan es troba parla del temps, del partit del diumenge, d'aquell programa de la televisió, etc., però allò que pensem com a persones, allò que creiem, allò que ens agradaria aclarir, allò que ens preocupa, tot allò, ens ho guardem. Vivim uns a la vora dels altres; és veritat. Però, com a persones, restem generalment molt allunyats.

Hom es podria preguntar: ¿per què, doncs, es dona aquesta incomunicació? Jo diria que la nostra incomunicació humana és el resultat d'un falsejament sistemàtic de la veritat. Aquest falsejament esdevé generalitzat al poder fer ús dels mitjans tècnics de difusió. Al meu parer, la homogeneïtat del missatge deformat i quasi-generalitzat als nostres dies, ens ve imposat per uns plantejaments filosòfics, segons els quals, la societat gaudirà de millor benestar en la mesura que s'incrementi la disponibilitat i l'abundància de béns de consum; per aconseguir aquests béns, cal nodrir una històrica carrera econòmica que, en nom de l'efectivitat, faci possible una ràpida i desproporcionada creació de riquesa. Lògicament, l'efectivitat i el guany són factors íntimament relacionats amb un determinat grau d'oportunisme i també allò que hom anomena la «dialèctica del convenciment». Al servei d'aquesta creença, els mitjans de comunicació aniran servint imatges massa vegades falsejades: penso en els missatges comercials, en el discurs polític, en la salutació afalagadora, el diàleg convencional, el somriure forçat, les paraules buides... Anem creant una societat falsa. Anem prenent consciència de que la societat ens enganya. No drim una societat en la desconfiança.

Cal tenir ben present que l'home no pot viure en un clima continuat d'incomunicació. El clima actual que viu la nostra societat no és gens positiu per facilitar aquesta comunicació... Pensem en els fenòmens més recents.

Una actitud crítica, inconformista, pluralista i alhora dialogant podria esdevenir una alternativa... Pensem-ho bé.

JOAN NOVELL

REFLEXIO - ESTIC SOLA?

És una tarda clara i bonica del mes de gener; estic sola, a la casa, la sala on em trobo resta il·luminada per un raig de sol ponent.

La sala és rectangular; un gran prestatge ple de llibres, una taula rodona, quatre cadires, un petit aquàrium, uns quadres i unes plantes i també una airosa cortina per al gran finestral, és pràcticament al primer cop d'ull tot el que hi ha.

Estic sola?

En el prestatge hi ha molts llibres, diferents autors, diferents matèries: ciència, geografia, art, literatura, etc.

En cada llibre hi ha part de la vida del propi autor, que amb els seus estudis i coneixements ha volgut fer-nos participar per a la nostra millor cultura i això desinteressadament. I els qui han fabricat el paper d'aquests llibres, i els impressors, enquadernadors, etc., etc. ¿per quantes mans obreres hauran hagut de passar abans no arriben a les nostres?

Gràcies als autors, escriptors, impressors i aquells obrers que han passat; gràcies a tots ells jo ara puc gaudir de nous coneixements.

Estic sola?

La taula, les quatre cadires; en una hi estic asseguda, repenjada en la taula. Aquí hi ha treballat el fuster, l'entornissador, el pulidor, etc.; tots han procurat fer-ho bé. El que ha fet la cola, els claus, el vernís, etc.

Estic sola?

La vida del petit aquàrium: conté uns quants peixets, tots diferents en color i tamany. Vida profunda, misteriosa. Creats per Déu. L'home sols ha muntat aquest petit aquàrium perquè tu i jo i l'altre poguéssim gaudir d'aquestes meravelles de la Natura.

Gràcies, Senyor!

Els quadres, uns paisatges. Quanta vida hi ha sabut posar el pintor, un vertader artista! Quan els mires, sembla que contemplis per una finestra el quadre bell de la naturalesa, aquelles ombres tan ben donades a les muntanyes, els verds tan encertats, els blaus del cel i del mar... Gràcies, amic pintor.

Estic sola?

Unes plantes, el misteri de la creixença de les quals ni tu ni jo veiem. I quanta vida porten! Amb les seves fulles verdes i flors vermelles, la seva bona olor, etc. Què boniques! Aquesta vida vegetal ens acosta al Creador. Tan profunda i misteriosa és. Gràcies, Senyor!

Estic sola?

Per últim, l'airosa cortina, tan fina, tan estètica, quant omlpe, quant adorna! Però, ¿quantes mans obreres hi han treballat? Els qui varen fer les fibres sintètiques, àdhuc els qui les han teixides, també qui les van cosir i muntar. La pots estirar i arronçar, segons convingui al gust de cadascú. Amb ella la sala queda molt arrodonina i acollidora.

Estic sola! NO estic sola!

Després de totes aquestes reflexions només puc afirmar que NO estic sola. Totes les coses es comuniquen per més diferents que siguin, s'entrellacen totes, totes combreguen unes amb les altres. Perquè tot el cosmos està en comunió.

Aquest capvespre dono gràcies a l'autor, a l'enquadernador, al fuster, al pintor, a l'obrer més humil, perquè m'han fet molta, molta companyia. Gràcies, amics! I gràcies, Senyor, perquè aquest capvespre els peixets i les flors m'han parlat de Déu.

Gràcies! NO estic sola!

CONCEPCIÓ

Coses de la Parròquia

NOCES D'OR

En la Missa Major del dia 15 de gener es celebraren les Noces d'Or de la Germana Eugènia Chicharro que ja fa 35 anys que resideix en la nostra Vila, dedicada a l'educació dels nostres petits. En aquest acte hi assistiren moltes germanes de la seva congregació, així com familiars de la Germana Eugènia. L'acte fou molt emotiu.

CATEQUESI

Per tal de preparar els petits que han de fer la Primera Comunió, es convocà a una reunió totes les persones que col·laboren en aquest afer ensenyant el catecisme.

És molt d'agrair la col·laboració d'aquests fidels que així descarreguen els nostres sacerdots en eixa tasca, que amb el nombre important de petits que fan la primera comunió, sense aquest ajut els seria impossible de fer bona labor. La Parròquia crida l'atenció als pares d'aquests minyons perquè facin també el que paguin en les seves llars, per tal que entre tots arribin ben preparats a rebre a Jesús Sagramentat.

CAPELLA DEL SIÓ

Ja restaurades les parets de dintre i de fora, així com el sostre, es pot comprobar la seva bellesa. Cal felicitar els paletes que norten a terme l'obra puix queda realment artística i de solera. Ha estat un encert el deixar vistos les pedres i totxos de les parets i sostre.

Les obres estan molt avançades i els agramuntins podem sentir-nos orgullosos d'haver restaurat i millorat aquesta obra que feren els nostres avantpassats en honor a la Patrona.

No deixem de col·laborar-hi amb el nostre ajut econòmic.

FESTIVAL

Un senzill festival es féu al Foment Parroquial el dia 29 de gener, a l'objecte de recaptar fons per ajudar els minusvàlids. L'hora, 12 de migdia, no era massa adequada per a que l'assistència fos nombrosa, emperò algunes persones passaren per la taquilla a deixar l'import de l'entrada, encara que no assistiren a l'espectacle. C.

RECORD

del funeral celebrat a l'Església Parroquial de Santa Maria d'Agramunt, el dia 15 de febrer de 1978, per als difunts:

Joaquim Viola i Saurel

**Montserrat Tarragona
i Corbella**

assassinats al seu domicili de Barcelona, el 25 de gener 1978, fet que repugna a l'esperit cristià i al bon seny català.

Presidiren el dol familiar els seus cosins: Ernest Corbella i Albiñana, Paer en Cap de la Ciutat de Lleida, la seva esposa i la seva germana.

En Joaquim Viola, aconseguí afegir al Pom d'Or que és Agramunt, la jola del nostre Institut Nacional de Batxillerat.

AMOR DE MARE

Començaré per dir que quan la mare ha posat un fill al món té el recel constant per a vetllar-lo nit i dia i observant-lo en tots els moviments que pugui fer, si veu que plora busca tots els mitjans per tranquilitzar-lo, quan de fet el seu cor també plora i el seu únic consol és omplir-lo de petons.

No crec que trobi paraules per poder escriure l'amor d'una mare vers els seus fills, així i tot procuraré, amb el màxim esforç, de fer-ho.

Doncs bé. La influència d'una mare és altament benèfica per al món, ja que la seva missió no és solament desplegar les forces morals, però sí que ha de reunir els necessaris recursos materials per anar endavant per l'educació dels seus fills.

La mare proletària és capaç, per l'eficàcia del seu sacrifici, d'invertir la pena amb l'abundància i no li fa front de rentar roba, de fregar pisos i altres treballs que la societat considera baixos, però que a consciència complits valen mil vegades més que els de la mare rica que, en si, pocs sacrificis li costen.

Aquella mare proletària es treu el pa de la boca pels fills i procura portar-los al col·legi per tal que quan ja siguin homes puguin fer front a la gran lluita de la vida, que per cert jo tinc companys que gràcies a la seva voluntat a l'estudi han estat vertaderament unes eminències amb carreres i professions, doncs bé, si l'esforç d'aquella mare no hagués estat constant aquells fills no haurien arribat mai als llocs que regenten; Ella, en si, sempre es fa responsable del govern domèstic, de la preparació del menjar, de repassar la roba i mil altres quefers que un per un semblen insignificants grans d'are-

na i en conjunt són la ferma roca en què s'assenta la pilastra de la família.

Si una mare veu al fill que per circumstàncies de companys s'inclina als mals camins, constantment li dona consells a fi de treure'l d'aquelles males companyies, si de fet no pot sortir-ne i el fill es llença a l'abisme i queda desenganyat de tothom la mare per damunt de tot el recull amb el mateix estímul.

Cap altre amor no pot substituir el de la mare en aquest món, així i tot, crec que no se li dona el valor que té, tant sols quan es perd és possible estimar justament la vàlua d'una mare.

Els homes dignes d'aquest món jamai han faltat el respecte a la seva mare, ni en les hores de triomf han tingut a l'oblit els sacrificis que per ells havia fet en els dies d'incertitud i d'angoixa.

Recordo perfectament que de molt jovenet vaig llegir al diari que mon pare tenia subscrit, «El Diluvió», hi deia que per a estimular als fills a l'amor que a la mare es deu, alguns homes de generosos sentiments, els Estats Units varen organitzar la festa de la mare la qual era (si no ho recordo malament) el segon diumenge de maig per a manifestar homenatge i honra que deuen els fills a la mare, ells escollien aquell dia per distingir un clavell blanc, que pel seu color simbolitza puresa, per l'amplitud del seu fullam, caritat i per la seva olor, amor.

Molt formós tribut a la maternitat, a la poderosa influència maternal. Que els fills de tot el món manifestin públicament l'honra i glòria que pel seu constant sacrifici mereix una mare!

JOSEP MARQUILLES

Tramitacions,
Automòbils,
Passaports i
Expedients
en general

Gestoria
FEIXA

Sabateria, 6

AGRAMUNT

MAQUINARIA AGRICOLA

JOSEP MARTORELL

Una
llarga...
i dolça
tradició

Xocolata **Viladàs**

FIBAL

Sastreteria i Confeccions per a Cavaller i Nens

Plaça del Pou, 14

Telèfon 39 07 36

AGRAMUNT